

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/75/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420010055
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5420010055.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha na neverejnom zasadnutí konanom 1. októbra 2020 prejednal sťažnosť odsúdenej V. K. proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 7Nt/3/2020 z 9.7.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvinenej V. K. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Dolný Kubín podľa § 400 ods. 1 Tr. por., § 394 ods. 3 Tr. por. povolil obnovu konania v neprospech obvinenej V. K., ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne č.k. Pv 60/17/5503-23 z 20.12.2017, právoplatné 6.1.2018, ktorým bolo podmienene zastavené trestné stíhanie obvinenej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a súčasne v celom rozsahu zrušil uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne č.k. Pv 60/17/5503-23 z 20.12.2017, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Proti tomuto uzneseniu podala riadne a včas sťažnosť obvinená. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojej obhajkyne poukázala na to, že predmetné trestné stíhanie vedené voči jej osobe začalo na základe trestného oznámenia podaného zo strany jej syna M. K., nar. XX.X.XXXX, resp. uznesenia povereného príslušníka OR PZ Dolný Kubín, Obvodné oddelenie Dolný Kubín pod ČVS: ORP-83/OO-DK-2017 zo dňa 23.2.2017, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa ustanovení § 207 ods. 1 Tr. zák., a to na základe tvrdení uvedených zo strany jej syna ešte v roku 2017. Tento bo v predmetnej veci následne vypočutý až dňa 20.2.2020. Vo vzťahu k predmetnému opätovne poukazuje na skutočnosť, že jej syn M. K. v danej veci a k daným skutočnostiam prvotne vypovedal až po vyše dvoch rokoch, pričom z jeho tvrdení a výpovede bolo zrejmé, že táto je účelová a pramenila najmä z jeho zlého vzťahu voči nej ako matke, ktorý i sám popisoval. V danej súvislosti sa jej syn M. K. vyjadroval i na verejnom zasadnutí, ktoré sa uskutočnilo dňa 9.7.2020. Vo vzťahu k jeho tvrdeniam predneseným na predmetnom verejnom zasadnutí v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že tieto sú jednoznačne nepravdivé a nie sú založené na pravde. Vo svojej výpovedi jej syn M. K. uviedol, že mala „vydierať“ ako jeho tak i svojich rodičov, resp. jeho starých rodičov tým, že nemá na úhradu výživného peniaze a preto bude tieto vymáhať od svojho otca, ktorý bol v danom čase ťažko chorý. V danej situácii tvrdil, že sa bál, aby nebola znížená ich životná úroveň v dôsledku jej údajného konania, resp. opomenutia úhrady výživného z jej strany. Zároveň uviedol, že má robiť i v súčasnej dobe svojej matke, t.j. jeho starej mame, zo života peklo. Vo vzťahu k uvedenému považuje za nutné uviesť, že tvrdenia jej syna M. K. nie sú zhodné s realitou a tieto sú založené na klamstve, ktorého cieľom je privodiť jej trestné stíhanie a poškodiť jej osobu. Striktne odmieta tvrdenia o údajnom týraní jej rodičov a vymáhaní peňazí od nich, čím by zasahovala nepriaznivo do ich života a zhoršovala ich finančnú situáciu. Nikdy nevydierala svojich rodičov a už vôbec nie svojho otca. Považuje za nutné spomenúť skutočnosť, že práve v čase, keď bol jej

otec ťažko chorý, t.j. najmä i posledné dni jeho života, sa o neho starala a to skoro 24 hodín denne. Dovolí si tvrdiť, že mali spolu veľmi dôverný vzťah a jeho stratou veľmi trpela a trpí. V rámci celého konania jej syn uvádza, čo ako matku ju veľmi zraňuje, a to, že nikdy nemali dobrý vzťah a že sa takmer vôbec nestýkali. Nepopiera, že ich vzťahy neboli ideálne, avšak nesúhlasí s tvrdeniami, že sa nevidali vôbec a voči sebe nemajú ako matka so synom žiaden vzťah. Ako uviedol i jej syn, nedávno ukončil štúdium na Ekonomickej univerzite v Bratislave, pričom okrem iného sa práve zúčastnila aj jeho promócií v roku 2018, a to na jeho osobné pozvanie. Ako dar mu venovala zlatý šperk v hodnote cca 300,- EUR. Práve v nadväznosti na uvedené považuje tvrdenia svojho syna ako na predmetnom verejnom zasadnutí tak i v rámci konania, ako i pohnútku podať na svoju osobu trestné oznámenie, za nepochopiteľné, šikanózne a v nadväznosti na ich nepravdivosť i za tvrdenia za hranicou morálky a dobrých mravov. Zároveň popiera tvrdenia, že by synovi neuhradila žiadne dlžné výživné, nakoľko dňa 16. alebo 17.10.2017 a teda v čase, keď sa nachádzal osobne v Dolnom Kubíne, uhradila sumu 510,- EUR, o čom zhodne vypovedali ešte v rámci prípravného konania. Uvedené svojmu synovi vyplatila v hotovosti, pričom túto skutočnosť môže potvrdiť i svedok. Dovoľuje si opakovane uviesť, že nerozumie pohnútku ako i samotnému konaniu svojho syna, ktoré vyústilo k podaniu predmetného trestného oznámenia. Podľa svojich vedomostí sa synovi darí veľmi dobre, už tri roky vlastní prosperujúcu a fungujúcu firmu. To, že sa mu veľmi darí a je riadne finančne zabezpečený je zrejmé i z toho, že i napriek skutočnosti, že len pred cca mesiacom ukončil štúdium na vysokej škole sa firme darí a ako vyplýva i z obsahu spisu vlastní i úplne nové motorové vozidlo. Práve v nadväznosti na uvedené považuje jeho konanie a tvrdenia, za tvrdenia ktoré ju ako matku veľmi rania a spôsobujú jej psychické týranie, a to najmä vo vzťahu k skutočnosti, že sám má vedomosť, že jej finančné pomery a súčasný stav nie sú vonkoncom uspokojivé. V nadväznosti na doposiaľ konštatované skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd po preskúmaní veci ňou napadnuté uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 7Nt/3/2020, ktorým príslušný súd rozhodol na verejnom zasadnutí dňa 9.7.2020, zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju ten v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol alebo aby Krajský súd v Žiline po zrušení uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 7Nt/3/2020 v zmysle ustanovení § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že návrh na obnovu konania zamietne.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť obvinenej V. K. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 3 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora o zastavení trestného stíhania, právoplatným uznesením prokurátora o podmiennečnom zastavení trestného stíhania alebo o podmiennečnom zastavení trestného stíhania, spolupracujúceho obvineného sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy prokurátorovi skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie alebo podmiennečné zastavenie tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať o dohode.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné

vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Je dôležité tiež pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia v danom prípade prokurátora je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Ďalej treba zdôrazniť, že v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmavať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní.

Za skutočností súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 3 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 3 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 3 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade obvinenej V. K. sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Dolný Kubín pod sp. zn. Pv 60/17/5503-23.

Výrok o povolení obnovy konania na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne zodpovedá stavu veci a zákonu.

Rozhodnutiu Okresného súdu Dolný Kubín nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Nadriadený súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o povolení obnovy konania na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania boli prokurátorom predložené také skutočnosti a dôkazy, ktoré boli v pôvodnom trestnom

konaní skôr neznáme a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, nakoľko prokurátorovi v čase rozhodovania nebola známa tá skutočnosť, že obvinená neuhradila svojmu synovi M. K. dlhované výživné a nebola tak splnená podmienka pre rozhodnutie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania obvinenej.

Sťažnosť obvinenej V. K. proti napadnutému uzneseniu okresného súdu preto krajský súd zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.